धीतिः, [1]सुधा, धापना, धित्सा, देधीया ;
धयनम्, धापनम्, धित्सनम्, देधीयनम् ;
धीत्वा, धापयित्वा, धित्सित्वा, देधीयित्वा ;
प्रधाय, प्रधाप्य, प्रधित्स्य, प्रदेधीय्य ;
धायम् २ } धापम् २ } धित्सम् २ } देधीयम् २ ; }
धीत्वा २ } धापयित्वा २ } धित्सित्वा २ } देधीयित्वा २ ; }
[2]धेनुः.

(923) "धोर्ॠ गतिचातुर्ये" (I-भ्वादिः-553. अक. सेट्. पर.)

धोरकः-रिका, धोरकः-रिका, दुधोरिषकः-षिका, दोधोरकः-रिका ; [A]धोरन्-न्ती, [3]आधोरणः, [4]धौरितकम्, इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकखोरतिवत् (363) ज्ञेयानि ।

(924) "ध्मा शब्दाग्निसंयोगयोः" (I-भ्वादिः-927. सक. अनि. पर.)

'अग्निसंयोगश्च मुखवायुना । लक्षणया विधूनने, सन्तापेन पूरणे च ।' इति धा. का. व्याख्यायाम् (2-33) ।

[5]ध्मायकः-यिका, [6]ध्मापकः-पिका, दिध्मासकः-सिका, [7]देध्मीयकः-यिका ;
ध्माता-त्री, ध्मापयिता-त्री, दिध्मासिता-त्री, देध्मीयिता-त्री ;
[8]धमन्[B]-न्ती, ध्मापयन्-न्ती, दिध्मासन्-न्ती ; —

---

1. 'आतश्चोपसर्गे' (3-3-106) इति स्त्रियामङ् ।
2. 'धेट इच्च' (द. उ. 1-145) इति नुप्रत्यये इकारश्चान्तादेशः । धेनुः=नवप्रसूता गौः ।
3. ण्यन्तात् नन्द्यादित्वात् (3-1-134) कर्तरि ल्युप्रत्ययः । आधोरणः=हस्तिपकः ।
4. निष्ठान्तात् संज्ञायां कन्प्रत्ययः । धोरितकमेव धौरितकम्=अश्वानां गतिविशेषः । कनन्तात् प्रज्ञाद्यण् ।
5. 'आतो युक् चिण्कृतोः' (7-3-33) इति युगागमः । एवं घञ्णमुलादिषु ।
6. ण्यन्ते सर्वत्र पुगागमो ज्ञेयः ।
7. 'ई घ्राध्मोः' (7-4-31) इति यङि ईकारः । अभ्यासे गुणः । एवं यङन्ते सर्वत्र ।
8. शतरि, 'पाघ्राध्मास्थाम्नादाण्दृश्यर्तिसर्तिशदसदां पिबजिघ्रधम—' (7-3-78) इत्यादिना धमादेशः । अदन्तोऽयमादेशः । पररूपे रूपमेवम् ।

A. 'अखोरधोरत्पतगेन्द्रवाहनं स्वसेविनां तित्सरिषां निराडिनम् ।' धा. का. 1.71.
B. 'स्नातावदातः स पिबंस्तदाभां जिघ्रन् सुगन्धं विधमन् अघानि ।' धा. का. 2. 33.